

Het doek gaat op...

voor moord

(Curtain Up On Murder)

Thriller in drie bedrijven

door

BETTINE MANKTELOW

vertaald door

Paul Hof

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET DOEK GAAT OP... VOOR MOORD – CURTAIN UP ON MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETTINE MANKTELOW** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1988 by Bettine Manktelow
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Katja – aantrekkelijk, intelligent, vlot, 28

Annelotte – naïef, beetje preuts, onhandig, 18

Sandra – oprecht, helder, zelfverzekerd, 20

Peter – huismeester, beetje dom en praatziek, op leeftijd

Hugo – aantrekkelijk, ijdel, zelfingenomen, 28

José – aantrekkelijk, onpraktisch, dagdromer, 35

Fons – zeer zelfverzekerd, vol van zichzelf, charmant, 40-plus

Mieke – slordig, lief, innemend, in de 50

De handeling vindt plaats op de bühne van een theatertje aan het eind van een pier.

De tijd – heden

Eerste bedrijf

Eerste toneel: kort na zeven uur 's avonds

Tweede toneel: Enkele uren later

Tweede bedrijf

Eerste toneel: Enkele minuten later

Tweede toneel: Een half uur later

Derde bedrijf

Eerste toneel: Twintig minuten later

Tweede toneel: De volgende morgen vroeg

DECOR:

De bühne van een klein theater. Het onvolledig decor van een woonkamer. Het is kort na zeven uur in de avond.

Upstage in het midden zijn openslaande “tuindeuren” met grote ruiten erin en verder twee gewone ramen links en rechts, meer downstage. Hier en daar staat meubilair, zoals een zitbank ongeveer in het midden en een fauteuil links, een stoel met een hoge leuning downstage links en een paar kleine tafels, waarvan er twee achter de bank staan en een achter de fauteuil.

Voordat het doek opgaat, horen we het geluid van golven en meeuwen. Deze geluidsachtergrond sterft weg als het spel eenmaal begint.

EERSTE BEDRIJF
eerste toneel

Als het doek opgaat, schijnt er enkel een werklicht.

Na een ogenblik komt Katja op, van rechts. Ze is op haar hoede en kijkt rond. Loopt naar vóór op het toneel en kijkt de zaal rond. Dan gaat ze links af.

Af rechts horen we de stemmen van Sandra en Annelotte.

Sandra: *(af)* Hé, er moet al iemand zijn, anders zou dat licht niet aan zijn.

Annelotte: *(af)* Wat griezelig, hè? *(Sandra en Annelotte komen op vanuit de coulissen rechts. Sandra is een jaar of twintig, oprecht en lekker slordig, gehuld in vrijetijdskleding. Annelotte is achttien, veel netter, tamelijk preuts, maar ook gekleed in makkelijke kleren)*

Sandra: Nou, hier is het dan. Hier repeteren wij dus altijd. Ik kom altijd een beetje vroeger, om dingen neer te zetten en zo. Want ik doe de rekwisieten. Ze zullen het vast erg op prijs stellen als je me helpt.

Annelotte: *(weifelend)* Is dat moeilijk – de rekwisieten?

Sandra: O nee, helemaal niet. Je zet gewoon alles waar het hoort.

Annelotte: Maar hoe weet je dan waar alles hoort?

Sandra: *(geduldig)* Dat staat in het script.

Annelotte: *(nog steeds onzeker)* O.

Peter: *(af links)* Wie is dat?

Sandra: Wij – we komen voor de repetitie. *(Peter stapt links uit de coulissen tevoorschijn. Hij is een beetje buiten adem. Hij heeft grijs haar en een lijkbleke teint)*

Peter: Wacht es even.

Sandra: We repeteren hier vanavond. Waar is Wally? Die weet ervan.

Peter: O, Wally – die is ziek geworden. Ze hebben mij in zijn plaats gestuurd. Ik wist dat de amateurs kwamen. Ik heb de deur voor jullie opengemaakt en ik was wat aan het rommelen onder het toneel, aan het opruimen, terwijl ik wachtte. Het is een beetje een rommeltje.

Sandra: *(tegen Annelotte)* Daar is de toneelkelder. *(tegen Peter)* Er is daar enorm veel ruimte, hè?

Peter: Ik bedacht me net hoeveel mazzel jullie wel niet hebben. Niet veel amateurs hebben zo'n leuk theatertje als dit, zo aan het eind van een pier, en meer dan genoeg plek om dingen op te bergen. Strontgeluk!

Sandra: Ja, nou en of we geluk hebben. Zou u alstublieft de lichten willen aandoen? Dat doet Wally altijd voor ons, vóór hij naar huis gaat. En dan komt ie later terug om af te sluiten.

Peter: Ja, ja, ik zal de lichten gaan aandoen. *(Peter gaat af, rechts)*

Annelotte: Ik zou wàt graag eens onder het toneel kijken en de decors

zien en dat soort dingen.

Sandra: Oké, dan gaan we daar even kijken. We hebben nog wel tijd voor de anderen komen. Maar tijdens de repetitie moet ik het script bijhouden.

Annelotte: Hoe bedoel je?

Sandra: Souffleren, bedoel ik natuurlijk. Jij weet echt weinig!

Annelotte: Ja, heel weinig, hè, geloof ik? *(de toneellichten gaan aan)*

Peter: *(af, roept)* Zo goed? Zo genoeg? *(verschillende kleuren lichten flitsen aan en uit tijdens de volgende dialoog)* Oranje? Blauwe? Roze? Wat willen jullie?

Sandra: Maakt niet uit. We repeteren alleen maar.

Peter: Best. *(het licht wordt een egale warme gloed en blijft zo)*

Annelotte: Jeminee, wat valt er nog een hoop te leren.

Sandra: O, er is niks aan – je bent er zo aan gewend.

Annelotte: Hoeveel stukken heb je al gedaan?

Sandra: *(trots)* Twee. *(ze verzet decorstukken tijdens het volgende, ze verschuift bijvoorbeeld de bank in het midden en de fauteuil downstage links)* In het eerste had ik maar een heel klein rolletje, een meisje van de straat, maar in het tweede had ik drie grote scènes. Ik wàs me toch nerveus, zeg – maar ik heb er echt ontzettend van genoten.

Annelotte: Mijn enige ervaring was met het schooltoneel. Denk je dat ik ooit een keer een rol mag spelen?

Sandra: Tuurlijk. Waarom niet? Er is niks aan, echt niet, zolang je je tekst maar goed kent en niet over het decor struikelt. Hugo en José zijn ontzettend goed. Die spelen altijd de hoofdrollen. Ik heb heel veel van ze geleerd gewoon door naar ze te kijken. Ze zijn echt èrg goed, hoor. *(Peter komt op)*

Peter: Ik moet nog even wat zeggen. Ik kan dus niet terugkomen om af te sluiten. En omdat ik dat niet kan doe ik dus de deur vóór alvast op slot, dan kunnen jullie erachter eruit. Die trek je gewoon achter je in het slot.

Sandra: Ja, nou, ik denk dat dat wel goed is. Ik zal het zeggen tegen Fons – die is onze regisseur.

Peter: Ik kan niet terugkomen, snappie, dat kan gewoon niet. Ik val ook alleen maar in, moet je maar denken.

Sandra: O, da's vast wel goed, denk ik.

Peter: Maar als ik jullie was zou ik het niet te laat maken. Er is storm op til.

Sandra: Hoe weet u dat?

Peter: Dat kan 'k ruiken. Nou, dan ga ik nou en doe nog even het valluik dicht.

Sandra: Annelotte wil graag nog even in de kelder kijken. Mag dat van u? Ze is nieuw, begrijpt u? Dit is haar eerste avond.

Peter: Nou, kom op dan maar. Maar wees voorzichtig. Je moet achter

het toneel altijd erg oppassen. D'r kan daar zo veel misgaan, snoeren waar je over struikelt, decorstukken die omvallen, echt van alles... (*Peter en de meisjes gaan af links, de meisjes kwebbelen opgewonden. Peter, af*) Voorzichtig. Let op dat snoer, pas op dat je niet tegen die pilaar aanstoot, ja. Kijk nou toch uit waar je loopt... (*er klinkt een klap en we horen de meisjes giechelen*) Nou, dat had ik je toch gezegd? (*het is even helemaal stil. Dan komt Hugo op via rechts. Hij is een aantrekkelijke, arrogante jongeman van 28, losjes gekleed voor de repetitie. Hij heeft zijn script bij zich*)

Hugo: Iemand hier? (*hij tuurt in de coulissen links, zijt dan met een mistroostige blik op de bank en begint het script door te nemen. José komt op via de zaal en loopt het podium op. Zij is een knappe vrouw, losjes gekleed voor de repetitie maar met een onmiskenbare glamour over zich. Ze is vijfendertig, bijzonder zelfverzekerd, ijdel, en flirtgraag. Ook zij heeft het script bij zich*)

José: Hai!

Hugo: (*komt blij overeind*) O, fijn. Blij dat jij hier als eerste bent. Ben je niet met Fons gekomen?

José: (*trekt haar jas uit en brengt haar haar op orde*) Fons is Mieke nog even ophalen. We reden langs haar huis maar toen zijn we 'r straal vergeten! We zaten weer es te ruziën, snap je. Dus hij heeft me hier afgezet en is teruggegaan. Hij zei nog, als jij hier al was, dat we dan mooi onze tekst nog even konden doornemen.

Hugo: (*pakt haar beet*) Ik weet wel leukere dingen.

José: (*wringt zich vrij*) Hou daar mee op, schat! Je doet veel te onvoorzichtig. Je weet nooit wie er binnenkomt.

Hugo: Er is hier toch verder niemand.

José: Maar ze kunnen wel èrgens hier zijn. (*ze gaat uit zijn buurt*) Heb jij het derde bedrijf al goed zitten?

Hugo: Ik dacht van wel.

José: Misschien moeten we die scène nog een keer doen, vlak vóór jij me vermoordt.

Hugo: Maar ik wil je niet vermoorden. (*gaat op José toe*) Dat is wel het laatste wat ik wil: jou vermoorden.

José: (*raakt uit haar humeur, probeert uit Hugo's buurt te blijven*) Dat is een stomme opmerking. Als iemand je toevallig hoort, dan –

Hugo: Dan denken ze dat ik een grapje maak.

José: Nou, niet zoals jij het zegt. (*ze bladert door haar script, en demonstreert het volgende te zien terwijl ze het beschrijft*) Ik sta dus ongeveer in het midden en jij staat daar bij de piano – of wat de piano moet zijn – en dan duw je mij achterover op de bank waar ik in elkaar zak, en jij legt je handen om mijn hals. Maar, doe je wel zachtjes, lieve jongen van me, want ik heb een heel gevoelig keeltje...

Hugo: Waar hadden jullie ruzie over?

José: Hè?

Hugo: Jij en Fons: je zei net dat jullie weer es ruzie hadden. Waardoor jullie straal vergaten om Mieke af te halen. Waar was het over?

José: O, nergens over. Gewoon echtelijk gekibbel. Niks bijzonders.

Hugo: Niet over mij?

José: (*smalend*) Natuurlijk niet. Hij weet niet van jou.

Hugo: Ik weet niet of ik daar nou blij om moet zijn of niet.

José: Doe niet zo dom. Nou kom op. Laten we beginnen. (*ze raadpleegt haar script*) Vanaf 'Je bent een verrekte leugenaar' – halverwege de pagina.

Hugo: Ik moet met je praten.

José: (*staat z.g. voor een raadsel*) Dat staat niet in het script.

Hugo: Weet ik. José – ik moet met je praten.

José: (*zucht*) Goed dan, maar als Fons binnenkomt, weet je dan waar we zijn...? (*ze gaan naast elkaar op de bank zitten*)

Hugo: (*met de deur in huis*) Ik heb een baan aangeboden gekregen in Haren.

José: Waar?

Hugo: In Haren. Vlak bij Groningen.

José: En ga je erop in?

Hugo: Alleen als jij met me meegaat.

José: Ik met jou meegaan?

Hugo: Ja, natuurlijk. Het is een fantastische kans, een cultureel centrum runnen, maar jij moet wel met me mee. Ik weet zeker dat het gaat lukken als jij achter me staat.

José: (*vriendelijk*) Lieve schat – dat is dwaasheid!

Hugo: (*gekwetst*) Waarom zeg je dat nou? Geloof jij niet dat het me zou lukken?

José: (*staat op en loopt downstage*) Dat bedoel ik niet. Probeer het te begrijpen. Onze verhouding is niet bedoeld voor altijd. Ik dacht dat jij dat wel snapte.

Hugo: (*verrast*) Ik dacht dat je om me gaf.

José: Ik geef ook om je, lieverd, maar niet genoeg om alles op te geven.

Hugo: (*gaat in haar richting*) Maar wat geef je dan op? Toch alleen maar materiële zaken. Die kan ik je ook allemaal geven – op termijn.

José: Dat 'op termijn', daar heb ik nu juist mijn bedenkingen over.

Hugo: Je houdt niet van Fons, dat kun je niet. En hij is trouwens te oud voor jou.

José: En jij bent te jong voor mij.

Hugo: Natuurlijk niet. Wij hebben zoveel gemeen, jij en ik, dat weet je...

José: Nu wel, ja. Maar ik denk aan over jaar of tien, twintig.

Hugo: Dat maakt niet uit. Wat doet leeftijd er nu toe?

José: Dat zei ik ook toen ik met Fons trouwde.

Hugo: Nou en?

José: Spreekt dat niet voor zich? Ik heb méér nodig dan hij me geven kan.

Hugo: Méér waarvan?

José: Gewoon, méér.

Hugo: Dus vond je mij.

José: Ik houd het er liever op dat wij elkáár gevonden hebben.

Hugo: Maar dus alleen als een tijdelijke oplossing.

José: Ik ben bang van wel, ja. *(ze gaat naar Hugo)* O, Hugo, lieve schat van me, probeer het toch te begrijpen. Een verhouding is één ding, dat is leuk en spannend, maar het is **uiteraard** niet de bedoeling dat een avontuur eeuwig duurt. Een huwelijk kan zo vreselijk... afgezaagd worden. Jij zou me na een paar jaar waarschijnlijk net zo de keel uithangen als Fons. Ik zie niet waarom ik de ene vervelende echtgenoot zou inruilen voor een andere.

Hugo: Ik zweer je dat ik je nooit zal gaan vervelen.

José: Zoiets kun je niet zweren – want dat weet je niet. *(kregelig)* Verder wil ik niet in Groningen wonen.

Hugo: Het is niet in Groningen.

José: Dat maakt geen verschil. Het is in het Noorden, en ik heb nog nooit in het Noorden gewoond. Ik zou me daar een buitenlander voelen.

Hugo: Dat is een domme gedachte – je zou dan mij toch hebben.

José: Ja, maar, ik weet niet zeker of ik jou wil – niet voor altijd, in ieder geval. Wees nou toch reëel, Hugo. Ik dacht dat het allemaal duidelijk was tussen ons. Jij hebt Katja en ik heb Fons. Ze zijn onze stabiliteit, onze vaste bodem. Wij hebben elkaar voor het plezier, en zo is het prima geregeld.

Hugo: Ik heb je al verteld hoe dat is voor mij met Katja. We delen alleen maar een huis. Het is geen grote liefde. Als ik er niet was, zou ze wel een ander vinden. Katja is vooral met haar carrière bezig.

José: *(luchtig)* Ik heb altijd carrière willen maken, maar ik heb nooit kunnen bedenken welke carrière ik dan wilde.

Hugo: Jouw gave is er te zijn, niet iets te doen. Zo is het met de meeste vrouwen.

José: *(met een vernietigende blik)* Als je zulke dingen zegt realiseer ik me weer hoe jong jij feitelijk nog bent!

Hugo: Hou nou toch eens op over leeftijd. Dat kan mij helemaal niets schelen.

José: Maar mij wel. *(Hugo is gekwetst en verbijsterd. Ze staan elkaar*

zwijgend aan te kijken. Offstage horen we Annelotte en Sandra de onderstaande woorden tegen elkaar zeggen. Hugo en José gaan een eindje van elkaar af staan. Hugo gaat naar links en José naar rechts)

Annelotte: *(af)* Dat was leuk. Ik had zoiets nog nooit gezien.

Sandra: *(af)* Dat glitterspul uit de sprookjeskast zit nog op mijn broek – moet je zien! *(Annelotte en Sandra komen op)*

Annelotte: En ik zit onder de spinnenwebben... o, ik háát spinnen. Het moet daar stikken van de spinnen!

Sandra: En ratten! *(ze slaken gilletjes van genietend afgrijzen. Dan zien ze de anderen)* Oh, hallo. Ik wist niet dat jullie er al waren. We zijn net onder het toneel geweest.

José: *(gaat op de bank zitten)* We waren onze teksten aan het doornemen.

Sandra: Dit is mijn vriendin Annelotte. Ze wil bij ons komen en ze gaat mij vanavond helpen. Fons zal het toch wel goed vinden als ze mij backstage helpt, of denk je niet?

José: Vast wel.

Sandra: Annelotte, dit is José. En dit is Hugo. Hugo speelt altijd de mannelijke hoofdrollen en José is getrouwd met de regisseur.

José: Dus daarom speelt ze altijd de vrouwelijke hoofdrollen!

Sandra: O, zo bedoelde ik het niet.

Annelotte: Kan ik mijn handen ergens wassen? Ik voel me zo ontzettend vies.

Sandra: Ja, ja, ik zal je laten zien waar. *(Annelotte en Sandra gaan aan de rechterkant af)*

Hugo: *(loopt naar rechts)* Zo, waar waren we gebleven?

José: Aan het begin van het derde bedrijf.

Hugo: Dat bedoelde ik niet. *(Peter komt links op)*

Peter: Ik heb opgeruimd onder het podium en de trap bij het luik weggehaald.

Hugo: Wie bent u?

Peter: Ik neem waar voor Wally.

Hugo: O.

Peter: Ik kan niet terugkomen om af te sluiten. Dat ik heb ik al gezegd tegen die meiden. Dat gaat niet. Dus ik doe de grendel op de voordeur en moeten jullie eruit door de achteruitgang. Die valt vanzelf in het slot.

Hugo: Prima, hoor.

Peter: Maar als ik jullie een raad mag geven, maak het niet te laat. Er is storm op til.

José: Hoe weet je dat?

Peter: Dat kan 'k ruiken. Ben m'n hele leven visser geweest. De zee is zwart en de meeuwen vliegen terug het land op. Daaraan kun je

zien dat er slecht weer op komst is.

Hugo: We repeteren nooit langer dan tot half tien, als het even kan.

José: Dan gaan we in loopas naar de kroeg.

Peter: Goed idee! Daar ga ik ook heen, maar ik moet morgen vroeg op dus ik kan niet afsluiten. Maar dat kunnen jullie zelf ook. Als je de hoofdschakelaar omzet gaan alle lichten in één keer uit.

Hugo: Ja, dat weten we. Zeg, bedankt, hè.

Peter: Hoe heet het stuk?

Hugo: "Dood op tijd". *(pauze)* Een thriller.

Peter: Spannend?

Hugo: Nee.

José: O, het is geen beroerd stuk. Ik heb best een mooie rol, dat wil zeggen: tot ik om zeep gebracht wordt, maar dat is pas in het derde bedrijf.

Peter: Ik mag het wel, een mooie moord, vindt u niet? Ik ga wel niet vaak naar de schouwburg, maar dan zie ik toch het liefst een mooie moord. "Met blote handen" – dat was nog eens een mooi ouderwets stuk. *(hij wrijft in zijn handen)* "Nu ga ik u netjes uit de weg ruimen, meneer, ja, ik ga u netjes uit de weg ruimen." *(hij grijnst verlekkerd)*

Hugo: Het zou aardig zijn om dat eens op de planken te brengen.

José: Hebt u zelf wel eens toneelgespeeld?

Peter: Ooit, ja. Lang geleden. Maar ik kreeg er zat van. Het neemt je teveel in beslag, hè? Op heden ga ik liever vissen. Dan heb je tenminste iets te bikken als je klaar bent.

José: *(beleefd)* U hebt groot gelijk. Heel verstandig.

Peter: Nou. Niet vergeten: de hoofdschakelaar omzetten en eruit door de achterdeur. Jawel? Dan ga ik er nu vantussen.

Hugo: Maak u zich over ons maar geen zorgen – tot ziens! *(Peter gaat weg door de zaal)*

José: Wat een rare kerel! We moeten opschieten. We hebben nog niets gedaan. Dat meisje heeft het decor nog niet op orde. *(ze haalt de twee tafels achter de bank vandaan en zet ze links en rechts ernaast)* Als we hier op tijd weg willen moeten we voortmaken.

Hugo: José – *(hij trekt haar in zijn armen)*

José: *(biedt weerstand en gaat naar links)* Het spijt me voor je – ik weet dat je je in de steek gelaten voelt, maar ik heb nooit gewild dat het serieus werd.

Hugo: Ik ook niet – maar dat gebeurde gewoon.

José: En ik wil gewoon dat het zo blijft als het was.

Hugo: Niets blijft ooit hetzelfde. Alles verandert.

José: *(luchtig, hem van zich afhoudend)* Alles verandert. Alles blijft hetzelfde.

Hugo: *(geërgerd)* Hoe bedoel je dat?

José: Ik geloof eigenlijk dat ik èn de kool èn de geit wil hebben. Ik heb nooit begrepen waarom dat niet zou kunnen. Jij wel?

Hugo: Hè?

José: (*charmant*) Waarom zou je niet de kool èn de geit kunnen hebben?

Hugo: O, José! (*Hugo krijgt José toch te pakken en wil haar kussen. Maar dan horen ze de stemmen van Fons en Mieke en gaan haastig uit elkaar. Hugo belandt aan de rechter-, José aan de linkerkant van de bühne. Fons en Mieke komen via de zaal binnen. Fons is een bijzonder zelfzuchtige man die overal bij voorkeur de leiding heeft, kortom: een echte regisseur. Hij is scherpzinnig, hoogdravend, aan de oppervlakte streng en hooghartig. Mieke is van middelbare leeftijd, een beetje slonzig, goedig, en een beetje onnozel. Ze heeft een veel te grote handtas bij zich, Daarin zitten o.a. haar breiwerk, script, sigaretten, lucifers*)

Fons: (*komt bij het podium en loopt de trap op*) God, wat een avond! Het waait als de hel! We werden haast van de pier afgeblazen!

Mieke: Ja, ik moest me aan Fons vasthouden. Ik was best bang!

Hugo: Toch niet bang van Fons... (*Hugo helpt Mieke het podium op*)

Mieke: Nee, bang dat hij me los zou laten...

Fons: Alsof ik dat zou doen. Zeg, we zagen een ouwe man bij de deur, die erop stond de voordeur achter ons op slot te doen. Hij zei dat we er straks via de achterdeur uit moeten.

José: Ja, dat klopt. Hij valt in voor Wally – die is ziek.

Mieke: Een gekke vent. Hij bleef maar zeggen dat het nog erger zou gaan stormen. Maar het kan mij niet schelen, hoor. Ik hou wel van storm.

José: Ja, dat zei ie ook tegen ons – iets over dat de meeuwen dan achterstevoren vliegen. Echt van dat visserslatijn!

Fons: We moesten maar meteen beginnen. (*hij kijkt rond*) Is Sandra er al? We moeten iemand hebben op het boek. (*hij schuift een tafeltje vanachter de fauteuil naar upstage links ervan*)

José: Ze heeft nog een aspirante bij zich, een vriendin van haar. Ze zijn even hun handen aan het wassen.

Mieke: Waar is dat in hemelsnaam voor nodig?

José: Ik denk dat ze vieze handjes hadden...

Mieke: (*installeert zich op de stoel downstage rechts en haalt haar breiwerk tevoorschijn*) Ik hoef nog niet op aan het begin, dus ik kan nog wel even verder aan mijn trui.

José: Dat eindeloze gebrei! Krijg je daar nou nooit es genoeg van?

Mieke: O ja, heel vaak. Maar het is zo'n prima therapie. Dan denk ik minder aan roken.

Fons: Sorry Mieke, maar ik wil beginnen vanaf jouw opkomst.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto